

24 Februari 2003

Aan onze Sumba zendingsvrienden

Wat is het fijn om weer thuis te zijn in ons warme Sumba.

Na een voorspoedige reis kwam ik veilig aan op het kleine vliegveld van Waingapu, waar Marja me stond op te wachten met twee kinderen, Samuel en Riska. Samuel is 2 jaar oud en Riska 10 jaar. Ze waren zo blij om mij weer te zien en dat was net genoeg om we weer helemaal te ontdooien.

Maandag morgen verlieten we Waddinxveen, er was vertraging van twee uren vanwege de sneeuwstorm in New York, waar het vliegtuig waarin ik naar Singapore zou reizen, niet op tijd kon vertrekken.

We arriveerde Dinsdag morgen om 8:15 in Singapore en om 9.30 vertrokken we naar Den Passar Bali waar we om 12 uur 's middags landen. Daar heb ik gelijk mijn reis naar Sumba besproken, eerst zeiden ze dat ik niet eerder dan Zaterdag verder kon reizen, maar de volgende dag bleek het dat ik toch op donderdag verder kon. Dat betekende dat ik maar 1 dag had om al de inkopen te doen, zoals vlees, groentes en fruit, verder nog onderdelen voor do truck en generator. Dit is niet verkrijgbaar in Sumba.

's Avonds om 9 uur was ik klaar met inkopen doen, toen nog alles inpakken, 6 grote dozen vol, 130 kilo. De volgende morgen ontbeten bij Jan, Carolyn en Michelle, en we zetten onze thuisreis voort. Eerst de vracht afleveren bij Air Cargo en om 11 uur vertrokken we met een klein Fokker vliegtuig (in Holland gemaakt) naar Sumba, onderweg stopten we nog in Flores, een eiland twintig minuten vliegen van Sumba. Om 2 uur kwam ik aan in Sumba. Nadat we alles in de truck geladen hadden en nog een paar dozen met brood opgehaald hadden, begon de laatste etappe naar Tanabanas. We zitten in de regen tijd nu en daar worden de 'wegen' niet beter van. Na 2,5 uur kwamen we veilig in Tanabanas aan. Iedereen was blij dat ik weer thuis was en ik niet het minst. Langs de weg vlak bij ons huis en bij de waterbak stonden de mensen te zwaaien, dat is altijd weer een bemoediging als je zo tuis mag komen. Vrijdag middag zaten Marja en ik samen aan de koffie met een heerlijk gevulde koek uit Holland. Maar wat denk je, even later kwam ik weer terug en de kat zat heerlijk de laatste gevulde koek op te smullen. Volgens mij had hij een grijns op z'n gezicht.

Vrijdag was gelijk al een drukke dag met het repareren van de generator, hij draait weer, er moet nog een nieuwe alternator komen en het veiligheid apparaat weer opgeknapt en dan moet het weer goed zijn. Zo gauw als de financiën het toelaten hopen we enkele transformers voor de generator aan te schaffen, om de vele reparaties aan computers en andere elektrische machines te voorkomen. Dan kan ook de school en de kerk van elektriciteit voorzien worden.

Het is al een hele rust dat we nu een grote 7000 liter tank hebben voor de dieselolie. Dus niet meer twee maal in de week naar de stad om diesel te halen. Dat was ook fijn voor de tijd dat ik weg was, Marja hoefde er zich geen zorgen over te maken.

Met de kinderen gaat het weer beter. Er heerst veel ziekte onder de mensen, zoals dysenterie, malaria, tyfus, nier ontstekingen, ontstoken ogen, enz. Er zijn vier kinderen gestorven en veel oudere mensen in de tijd dat ik weg was. Ook de kinderen in het tehuis zijn erg ziek geweest en voor sommigen waren ze bevreesd voor hun leven, maar de Heere heeft verder de kinderen gespaard en de medicijnen gezegend zodat er vooruit gang is.

Momenteel is onze oude 'Boku' ziek, geeft bloed op. Boku is 88 jaar oud en vreselijk mager, maar tot nog toe altijd gezond en altijd in zijn tuin bezig. We hopen dat de Heere hem nog een poosje wil sparen. Hij woont al enige jaren bij ons in een hutje in do tuin. Het eten wordt voor hem bezorgd. Als hij weg gaat trekt hij al zijn kleren aan omdat mensen altijd hij hem stelen, zijn kleren en zelfs zijn kookpannetjes.

Vanwege het natte weer en de vele zieken waren er maar 75 kinderen op de Zondag school en we konden maar 1 kerkdienst houden. De regen kwam zo hard op het tinnen dak neer, dat we elkaar niet konden verstaan en we moesten wachten totdat het minder werd. We konden niet naar Wal Penjelu vanwege de regen, de weg daarheen is spiegel glad als het regent en in slechte toestand het gevaar is te groot om van de berg naar beneden te glijden. Het was jammer, want de mensen keken er naar uit dat ik weer zou komen, hopelijk volgende week.

Zondag morgen gesproken over Johannes 3:1-8 "Tenzij gij wederom geboren wordt gij zult niet het Koninkrijk Gods in kunnen gaan" en uit vers 8 blijkt duidelijk dat we uit de Geest geboren moeten worden. Dat is het wonder van wedergeboorte. Van onze kant onmogelijk, maar Jezus verkondigt hier de enige weg, door Hem, de Zoon van God. Hij nodigt Hij roept en "zo gij Zijn stem dan heden hoort, verhardt U niet, maar laat U leiden".

Bid voor ons en met ons dat God zo zijn Woord hier voor velen tot zegen wil zijn.

Het is deze week ook weer druk. We zijn bezig om het land, door het rijk aan ons gegeven, te laten beschrijven, zodat het in de naam van de stichting komt te staan, "Geloof hoop en liefde" dat is onze officiële naam Het kindertehuis heet "de Hoop".

We hebben een goede tijd gehad in Holland. Twee avonden waren bezet met een zendingsavond en we bezochten 3 scholen, waar ze een actie op touw hebben gezet om de kinderen hier te helpen.

Er is nu ook een weg geopend via de diaconie van de Hervormde kerk te Schoonhoven om ons werk te financieel te steunen. We zijn de diaconie erg dankbaar daarvoor en hopen dat op deze manier U ons ook kunt helpen. Het rekeningnummer zal binnenkort worden bekend gemaakt.

We hopen dat de Heere dit alles wil zegenen.

We zijn dankbaar voor al het medeleven dat we mochten ontvangen en bidden dat God ons allen wil bewaren in de donkere toekomst.

Bid voor ons en ons werk hier.

Ontvang onze hartelijke groeten van de Mission Team uit het verre Sumba.